

Lehce s Vámi pak bude probírat i to, co zrovna dělá na internetu, s kým se tam přátelí, popř. se Vám svěřit s tím, že se mu na internetu nebo přes mobil děje něco nepříjemného.

8. Filtrační a blokační software

- Speciální počítačové programy dokážou např. zablokovat přístup ke stránkám s nevhodným obsahem. Je jich plný internet a často jsou zdarma. Pamatujte však, že tyto programy samy o sobě Vaše dítě v bezpečí neuchovají, jsou jen jakýmsi doplňkem komplexního přístupu k on-line bezpečnosti. Navíc budou fungovat jen u malých dětí, technicky zdatná mládež umí rychle najít cesty, jak software obejít.

9. Jak ke komunikačním technologiím přistupuje škola Vašeho dítěte?

- Zajímejte se, jak se s problematikou komunikačních technologií vypořádává škola Vašeho dítěte. Poskytuje dětem dostatek informací o možných nebezpečích? Realizuje během vyučování preventivní program týkající se bezpečného chování na internetu?
- Nehněvejte se, pokud zjistíte, že škola zakázala používat mobily během vyučování, tj. i o přestávkách. Je zodpovědná mj. za fyzické i psychické zdraví svých žáků a v dnešní době se bohužel mobily stávají zbraní – kvůli zabudovaným fotoaparátům a videokamerám. Děti někdy o přestávkách fotí a natáčejí své spolužáky v intimních situacích (např. na WC) a tyto materiály pak publikují na internetu nebo rozesílají spolužákům. Škola chce zákazem mobilů ve škole tato rizika minimalizovat.

10. Obraťte se na odborníka

- V prostředí internetu se moc nevyznáte a potřebujete vysvětlit nějaké pojmy? Máte podezření, že je Vaše dítě obětí nebo agresorem kyberšikany a nevíte co s tím? Můžete se obrátit na:

- <http://www.bezpecnykraj.cz/ebezpecnost> - webové stránky projektu Bezpečný kraj, kde najdete mj. i **on-line poradnu**
- <http://www.kapezet.cz/> - v pravém sloupci naleznete pod pojmem „kyberšikana“ **příručku**, která Vás s tímto jevem seznámí
- svého oblastního **metodika prevence**, který sídlí ve Vaší okresní pobočce Pedagogicko-psychologické poradny. Seznam preventistů i s kontakty najdete taktéž na stránkách <http://www.kapezet.cz/>

www.bezpecnykraj.cz

Rodičovské desatero virtuálního světa

eBezpečnost

Internet? ANO! Ale bezpečně.

Milí rodiče, zvýšení bezpečnosti obyvatel Plzeňského kraje je prioritou aktivity Plzeňský kraj -Bezpečný kraj, jejíž nedílnou součástí se stal také projekt eBezpečnost. Jeho zaměřením na děti a mládež aktivně využívající sociálních sítí a internetu si vyžádala minimální informovanost rodičů a pedagogů o nebezpečích, která s sebou tato média – při nesprávném užívání – mohou přinést.

Rodiče by měli vědět, čím nebo s kým se jejich dítě na internetu baví. Prál bych si, aby se nám podařilo díky projektu eBezpečnost „zaškoliť“ co nejvíce pedagogů a dostatečně informovat co nejvíce rodičů a tím ochránit i třeba jen jediné dítě. Pak má naše snaha smysl.

Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje

1. Pravidla chování v realitě = na internetu

- Vysvětlíte svému dítěti, že na internetu se pohybují lidé jako ono, a proto by se tam mělo chovat stejně slušně jako v realitě. To znamená např. nenadávat, neurážet druhé, neposmívat se, ale také třeba nekrást (filmy, hudbu, programy atd.).

2. Naučte své dítě zachovávat si soukromí

- Mluvte se svým dítětem o tom, že ne všechny údaje o jeho osobě musí vědět stovky, tisíce ostatních lidí. Dítě by mělo dodržovat zejména 3 následující pravidla: **1.** Na internetu se bavím pouze s lidmi, které znám z reálného života. **2.** Nikdy nesdělují citlivé údaje, např. celé jméno, bydliště, telefon, e-mailovou adresu, číslo ICQ apod., ale také třeba to, že na 14 dní odjízdim s celou rodinou na dovolenou k moři (=pozvánka pro zloděje). **3.** Nezveřejňuji a neposílám nikomu cizímu své fotografie, a už vůbec ne fotografie intimní. Fotky intimního charakteru neposílám ani svým „dobrým kamarádům“, jsou to často právě oni, kteří je pak preposílají s pepným komentářem dál.

3. Buďte vzorem

- Dítě (ale i adolescent, ačkoli ten to nepřizná) automaticky napodobuje Vaše chování. Nemá dostatek zkušeností, a proto je pro něj Vaše chování návod, jak se v životě pohybovat. Telefonujete za volantem bez hands-free? Píšete SMS a nadáváte u toho? Účastníte se internetových diskuzí a vysmíváte se v nich ostatním názorům? Dítě nevidí důvod, proč by se mělo chovat jinak.

4. Zajímejte se o virtuální svět Vašeho dítěte

- Víte, na jakých webových stránkách tráví Vaše dítě třeba i několik hodin denně? Mluvte s dětmi o tom, co na internetu dělají, kde si zakládají svůj profil, jaké informace o sobě sdělují a s kým si píší. Nechte své děti, aby Vám fungování komunikačních technologií vysvětlily, pokud jim nerozumíte.

Při tajném sledování buďte diskrétní. V opačném případě může Vaše činnost způsobit víc škody než užítu. Pokud děti vycítí, že je jejich soukromí ohroženo, přejdou do „ilegality“ a úmyslně budou pracovat tak, aby před Vámi veškeré své akce skryly.

5. Všimněte si změn v chování při práci s PC

- Trávilo Vaše dítě na internetu několik hodin denně a najednou odchází od počítače po několika minutách roztržité, smutné, nebo dokonce uplakané? Začalo si vypínat mobilní telefon? Zbystřete. Může být obětí tzv. kyberšikany neboli chování, kdy se mu přes mobil či internet někdo např. posmívá, nadává mu, nebo vyhrožuje.
- Začalo Vaše dítě vysedávat u počítače častěji a déle než předtím? Rychleji mu dochází kredit v mobilu? Při práci s internetem se potměšile směje, obzvláště pokud u něj sedí s kamarádem? I tady může být problém – Vaše dítě může výše zmíněnou kyberšikanu páchat.

6. Sestavte s dítětem „smlouvu“ o užívání komunikačních technologií = vymezte hranice

- Smlouva nemusí být psaná, stačí jen, když dítě bude přesně vědět, kolik času na internetu denně může strávit, jaké stránky a chování jsou zapovězené, s jakým kreditem do mobilu může počítat na měsíc apod. A také, jaký bude trest za porušení některého z pravidel.
- Nezakazujte svému dítěti internet a populární stránky mezi jeho vrstevníky (např. Facebook). Chcete ho přece naučit internet zodpovědně používat, ne ho postavit do situace, kdy na internet bude chodit tajně a někde jinde než doma.

7. Buďte pro své dítě „parťákem“

- Pokud dokážete se svým dítětem (a ono s Vámi) otevřeně a upřímně komunikovat, pokud Vaše dítě ví, že za Vámi může přijít s jakýmkoli problémem, máte skoro vyhráno.

